

SAMENVATTING

LKC 08.081 Onjuiste schriftelijke weergave telefoongesprek en Awb-bezwaar niet als zodanig willen behandelen; VO

Een ouder vindt het schriftelijk verslag van een telefoongesprek dat hij met de voorzitter van de centrale directie had naar aanleiding van een door hem ingediend bezwaar op grond van de Algemene wet bestuursrecht, onjuist. Bovendien wenste de voorzitter van de centrale directie zijn bezwaar slechts als klacht aan te merken.

De Commissie is van oordeel dat klager zijn klacht over de onjuiste weergave van het telefoongesprek niet aannemelijk heeft gemaakt.

Daarnaast overweegt de Commissie dat klager weliswaar bezwaar heeft gemaakt, maar dat er geen besluit is genomen waartegen dat bezwaar gericht zou kunnen zijn. Ook is niet gebleken dat klager verweerder een verzoek heeft gedaan om een besluit te nemen waarop de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is.

Daarmee is voor de Commissie niet aannemelijk geworden dat verweerder in redelijkheid de brief van klager op diende te vatten als een bezwaarschrift.

Klacht ongegrond.

Advies Landelijke Klachtencommissie Onderwijs

Inhoud klacht

Een ouder is het niet eens met de inhoud van het schriftelijk verslag van een telefoongesprek dat hij met de voorzitter van de centrale directie had naar aanleiding van een door hem ingediend bezwaar op grond van de Algemene wet bestuursrecht. De ouder beklaagt zich er daarnaast over dat de voorzitter van de centrale directie zijn bezwaar slechts als klacht wenste aan te merken.

Klager heeft de dag van de mondelinge behandeling laten weten dat hij niet zou verschijnen.

Toetsing door Commissie

De Commissie heeft de ervaring dat een mondelinge behandeling een waardevolle bijdrage kan leveren aan het nader tot elkaar brengen van partijen, het kweken van begrip en het ophelderen van punten die nog onduidelijk zijn in de klacht.

Juist in dit geval, waar sprake was van verwarrende stukken en waar partijen, behalve eenmalig telefonisch, nog nooit met elkaar gesproken hadden, had de mondelinge behandeling een duidelijk toegevoegde waarde kunnen hebben.

In algemeenheid is de Commissie van oordeel dat iemand die een klacht indient zich vervolgens wel dient te conformeren aan de regels die voor de betreffende klachtenprocedure zijn opgesteld en zich niet aan de verantwoordelijkheden dient te onttrekken die het gebruik van de klachtenregeling op hem legt. Eén van die verantwoordelijkheden is om de Commissie gelegenheid te bieden vragen te stellen en de wederpartij gelegenheid te bieden te reageren op hetgeen naar voren is gebracht.

De Commissie betreurt het dan ook dat klager ervoor heeft gekozen niet te verschijnen, waarbij nog aangetekend mag worden dat klager dat pas in de allerlaatste fase voldoende duidelijk heeft gemaakt.

Klager klaagt erover dat verweerder in zijn brief geen juiste samenvatting heeft gegeven van het eerder gevoerde telefoongesprek.

De Commissie wil om te beginnen benadrukken dat verweerder correct heeft gehandeld door klager een korte schriftelijke weerslag van het gevoerde telefoongesprek te sturen. Dat is in lijn met eerdere adviezen van de Commissie dat van belangrijke gesprekken tussen ouders en school een verslag wordt gemaakt dat ook aan de ouders beschikbaar wordt gesteld.

Niet is komen vast te staan dat de weergave zoals in de brief gedaan, onjuist is. Partijen hebben een verschillende visie over het verloop van het telefoongesprek. Aangezien zij de enige betrokkenen waren bij het telefoongesprek, hebben zij hun versie niet nader kunnen onderbouwen met verklaringen van derden of andere bewijsmiddelen.

De Commissie is van oordeel dat de klacht daarmee onvoldoende aannemelijk is gemaakt. Zij acht de klacht op dit onderdeel ongegrond.

De Commissie kan klager niet volgen in zijn stelling dat verweerder in een eerdere brief zou hebben geschreven dat hij met klager overeenstemming had om de klacht naar de eigen klachtencommissie te sturen. Dat staat niet in de bewuste brief. Daarin schrijft verweerder dat verweerder in

overeenstemming met de geldende klachtenregeling (lees: zoals is voorgeschreven in de klachtenregeling) de klacht naar de klachtencommissie van de stichting heeft gestuurd. Klager leest hier ten onrechte een suggestie in dat er met hem is afgesproken dat de klacht zou worden doorgestuurd.

Klager klaagt er vervolgens over dat verweerder klagers eerder ingediende bezwaar niet conform de Algemene wet bestuursrecht heeft willen behandelen. Nog daargelaten of besluiten van de school of het bevoegd gezag onder de werking van de Algemene wet bestuursrecht vallen, stelt de Commissie vast dat klager weliswaar bezwaar heeft gemaakt, maar dat er geen besluit is genomen waartegen dat bezwaar gericht zou kunnen zijn. Tevens is niet gebleken dat klager verweerder een verzoek heeft gedaan om een besluit te nemen waarop de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is. Daarmee is voor de Commissie niet aannemelijk geworden dat verweerder in redelijkheid de brief van klager op diende te vatten als een bezwaarschrift.

Oordeel

Ongegrond

Aldus vastgesteld te Utrecht op 24 februari 2009 door mr. H.T. van der Meer, voorzitter,
W. Dulfer-Visser en J. Toes, leden, in aanwezigheid van drs. J. van Velzen, secretaris.